

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Ndc/6/2018
Identifikačné číslo spisu: 6217205012
Dátum vydania rozhodnutia: 22.08.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Ján Šikuta
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:6217205012.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne K. bývajúcej v Q., zastúpenej JUDr. Denisou Veselou, advokátkou so sídlom vo Veľkom Krtíši, Mierová 1, proti žalovaným 1/ Markíza - Slovakia, spol. s r.o., so sídlom v Bratislave, Bratislavská 1/a, IČO: 31 444 873, zastúpenej Advokátskou kanceláriou Paul Q, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Twin City Block A, Karadžičova 2, IČO: 35 906 464, 2/ B., bývajúcej v Y., zastúpenej Advokátskou kanceláriou Roštár - Slovák, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Révová 7, IČO: 36 858 731, o ochranu osobnosti s náhradou nemajetkovej ujmy vo výške 30.000,- Eur, vedenom na Okresnom súde Bratislava IV pod sp. zn. 40 C 12/2018, o návrhu žalobkyne na prikázanie veci inému súdu z dôvodu vhodnosti, takto

rozhodol:

Návrhu na prikázanie sporu vedenom na Okresnom súde Bratislava IV pod sp. zn. 40 C 12/2018 Okresnému súdu Veľký Krtíš n e v y h o v u j e.

Odôvodnenie

1. V spore o ochranu osobnosti a náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch podala žalobkyňa návrh na prikázanie sporu podľa § 39 ods. 2 CSP z dôvodu vhodnosti Okresnému súdu Veľký Krtíš. Žalobkyňa vo svojom návrhu poukázala na to, že je vo vyššom veku, je invalidná dôchodkyňa v zlej finančnej situácii a okrem iného má i zlý zdravotný stav, čo by jej veľmi sťažovalo cestovanie do Bratislavy na pojednávania. Vo svojom návrhu tiež uviedla, že i svedkovia, ktorí boli do sporu navrhnutí sú v podobnej situácii a tiež by im zdravotné, finančné dôvody, ako aj vyšší vek, nedovoľoval cestovať do Bratislavy na pojednávania. Ďalej žalobkyňa dodáva, že v danom spore je dôležitá nehnuteľnosť, ktorá bola odvysielaná a uverejnená v relácii, a teda v prípade potreby jej ohliadky je účelnejšie, aby spor prebiehal na Okresnom súde Veľký Krtíš, nakoľko táto nehnuteľnosť sa nachádza práve v tomto okrese. V neposlednom rade bolo v návrhu žalobkyne tiež uvedené, že finančná situácia žalovaných je neporovnateľne priaznivejšia ako jej finančná situácia, a preto by nebolo správne prihliadať na finančné zaťaženie žalovaných v súvislosti s cestovaním na pojednávania na Okresný súd Veľký Krtíš. Na základe vyššie uvedeného teda žalobkyňa žiadala prikázať predmetný spor Okresnému súdu Veľký Krtíš.

2. Žalovaná 1/ s návrhom žalobkyne nesúhlasila a vo svojom vyjadrení trvala na tom, že je daná miestna príslušnosť Okresného súdu Bratislava IV v zmysle § 13 CSP, a že nie sú splnené podmienky pre

prikázanie veci inému súdu z dôvodu vhodnosti. Uviedla, že netreba opomínať to, že žalovaná 1/ ako i žalovaná 2/ majú sídlo v Bratislave, resp. v jej okolí a rovnako by ich finančne zaťažovalo cestovať na pojednávania mimo Bratislavy. Ďalej (o.i.) tvrdila, že nebolo preukázané, že žalobkyňa je v zlej finančnej situácii, ktorá by jej nedovoľovala cestovať na pojednávania do Bratislavy. Žalovaná 1/ teda považovala návrh žalobkyne za nedôvodný. Žalovaná 2/ sa k návrhu žalobkyne nevyjadřila.

3. Podľa § 39 ods. 2 CSP na návrh ktorejkoľvek zo strán možno spor prikázať inému súdu tej istej inštalácie aj z dôvodu vhodnosti.

4. O prikázaní sporu rozhoduje súd, ktorý je najbližšie spoločne nadriadený príslušnému súdu a súdu, ktorému sa má spor prikázať (§ 39 ods. 3 CSP).

5. Prikázanie (delegácia) sporu z dôvodu vhodnosti predstavuje výnimku z ústavne zaručenej zásady, že nikto nesmie byť odňatý svojmu zákonnému sudcovi (čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky), ktorý je daný na podklade vopred stanovených zákonných pravidiel vecnej a miestnej príslušnosti súdov. K prikázaní sporu inému súdu možno preto pristúpiť iba vo výnimočných prípadoch, v ktorých by prejednanie sporu iným, než (doposiaľ) príslušným súdom znamenalo z komplexného pohľadu hospodárnejšie, rýchlejšie alebo po skutkovej stránke spoľahlivejšie a dôkladnejšie posúdenie veci.

6. Dôvody delegácie môžu byť rôzne v závislosti od predmetu sporu, postavenia strán, ale aj doterajších výsledkov konania. Dôvody na strane strán sporu vyplývajúce z ich postavenia môžu mať najmä osobnú, zdravotnú, finančnú, prípadne sociálnu povahu. Vzhľadom na charakter delegácie sporu ako výnimky zo zásady, že vec prejednáva a rozhoduje súd, ktorého príslušnosť vyplýva zo zákonom stanovených pravidiel vecnej a miestnej príslušnosti, musí mať však aj dôvod delegácie vždy výnimočný charakter. V neposlednom rade nadriadený súd berie do úvahy aj prípadné dôsledky navrhovanej delegácie a starostlivo skúma, či delegovaním sporu inému súdu nedôjde iba k tomu, že obdobným spôsobom zaťaží druhú stranu sporu.

7. S poukazom na uvedené prichádza aplikácia ustanovenia § 39 ods. 2 CSP do úvahy len vtedy, ak sú pre to dané dôležité dôvody. Úvaha súdu o vhodnosti delegácie zahŕňa komplexné posúdenie predmetu sporu a pomerov oboch strán sporu. Súd prihliada na pomery a dopad prípadného prikázaní veci tak vo vzťahu strany, ktorá vhodnú delegáciu navrhuje, ako aj na pomery a dopad prípadnej delegácie veci na druhú stranu sporu.

8. V danom prípade žalobkyňa odôvodňovala vhodnosť ňou navrhovanej delegácie sporu svojím bydliskom ako i bydliskom navrhnutých svedkov v spore, ktorí žijú v okrese Veľký Krtíš a taktiež poukázala na svoj zlý zdravotný, či finančný stav aj svoj vek. Tieto dôvody podľa názoru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) nevykazujú znaky takej výnimčnosti, aby bolo možné jej návrhu vyhovieť. Prikázanie sporu Okresnému súdu Veľký Krtíš neprinesie oproti prejednaníu sporu Okresným súdom Bratislava IV výrazné zjednodušenie prístupu k súdu pre strany sporu, ani nepovedie k výraznejšiemu zhospodárneníu, či urýchleníu konania.

9. Zo všeobecného hľadiska miesto pobytu niektorej zo strán sporu (či svedkov) ani jej schopnosť (spôsobilosť) zúčastniť sa súdneho procesu bez ďalšieho a zakaždým nevyvolávajú zmenu príslušnosti súdu. Strana má totiž právo zvoliť si v konaní zástupcu, ktorý je oprávnený na všetky úkony, ktoré môže v konaní urobiť strana (§ 89 ods. 1 v spojení s § 92 ods. 1 a 2 CSP).

10. Najvyšší súd taktiež poukazuje na § 104 ods. 1 CSP, podľa ktorého procesný úkon, ktorý by súd mohol vykonať len s ťažkosťami alebo so zvýšenými, neúčelnými trovami alebo ktorý v jeho obvode nemožno vykonať, vykoná na dožiadanie iný súd. Súd zároveň môže výnimočne z dôvodov hospodárnosti strane uložiť, aby na otázky o tvrdených skutočnostiach odpovedala písomne, ak možno predpokladať, že tento postup bude dostatočný (§ 195 ods. 3 CSP).

11. Vzhľadom na uvedené dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky k záveru, že v danom prípade nie sú

splnené podmienky pre prikázanie sporu inému súdu z dôvodu vhodnosti v zmysle § 39 ods. 2 CSP, a preto návrhu žalobkyne nevyhovet.

12. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.